

H. H. Rahfer med 70, Krogh med 62, N. Olsen med 45 og Fessen med 39 St. (Tscherning 36, E. H. J. Jensen 35, Dreising 31 og Gammeltoft 29 St.) Man skred derfor til et nyt, frit Valg paa det 5te Medlem, hvorved valgtes E. H. J. Jensen med 40 af 75 gyldige Stemmer. (Tscherning 35.)

Det følgende Numer paa Dagsordenen var: Valg af 3 Medlemmer til et Udvalg angaaende: Udkast til Lov, indeholdende midlertidige Bestemmelser om Lovgivningen for de dansk-vestindiske Besiddelser i finantsiel Henseende.

Ved den foretagne Stemmegivning afgaves der 85 gyldige Stemmesedler, absolut Majoritet 43 Stemmer. Valgte bleve kun de to Medlemmer, nemlig: S. A. Hansen med 54 og Feddersen med 46 Stemmer. (Ansjær 36, H. Hage 34, Wille 32 og Rosenørn 32 Stemmer). Man skred derfor til et nyt, frit Valg, hvorved valgtes: H. Hage med 47 af 82 gyldige Stemmer. (Ansjær 31 St.)

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: Første Behandling af Udkast til Lov om Forandringer i de Geistliges Lønning. (Lovudkastet findes i Anhang A Spalte 737 ff.)

Fischer: Medlemmerne ved det nu bestaaende Lønningsystem for Geistligheden ere saa almindelig anerkjendte, at jeg ikke kan nære Tvivl om, at et Forslag, som angaaer Ordningen af de geistlige Lønningsforhold, vil blive hilset med Tilfredshed fra Alle, selv om man maatte have nogen Betænkelighed ved Enkelthederne i Lovforslaget. Det er nemlig anerkjendt, at de Midler, som nu anvendes til Geistlighedens Lønning, fordeles paa en uensigtsmæssig Maade, idet nogle Præstestald ere altfor rigeligt, andre utilbørligt knapt aflagte, og den Ulighed, som saaledes allerede er tilstede ved Lønningsforholdenes Ordning, forsøges ofte endnu derved, at midlertidige Byrder falde paa Raab, der ikke vel kunne taale det. Af Uligheden i Lønningerne følger fremdeles en Nødvendighed for og en Tilbøielighed

hos Præsterne til at lade sig forflytte, hvilket ofte kommer i Strid med Menighedernes Interesser; jeg siger derfor, at jeg antager, at dette Lovforslag vil blive hilset Velkommen fra alle Sider. Jeg maa dernæst udtale, at jeg antager, at selve dets Forelæggelse indeholder Besvarelse af et Spørgsmaal, som oftere har været omhandlet her i Salen, nemlig Statens Eiendomsret over det Guds, hvoraf Kirken lønnes; men just fordi jeg antager, at Lovforslagets Forelæggelse her indeholder en tilstrækkelig Besvarelse af Spørgsmaalet, skal jeg hermed forlade det; jeg finder efter Omstændighederne ingen Grund til at gaae yderligere ind derpaa.

Betragter jeg nu Lovudkastet, som det foreligger, da er Hovedtanken den ogsaa fremtidig at anvende Alt, hvad der nu er henlagt til Geistlighedens Lønning, til samme Brug. Jeg anseer det for meget vigtigt, at man strax gjør sig det klart, hvorvidt man tiltræder denne Hovedtanke eller ikke, thi de Udtalelser, som fra forskjellige Sider maatte fremkomme angaaende Enkelthederne, ville stærkt behjæses af, hvorledes vedkommende Medlem stiller sig til dette Hovedspørgsmaal, og jeg skal da ogsaa for mit Vedkommende strax besvare dette derhen, at jeg i alt Væsentligt skal holde mig til det givne Grundlag, altsaa at Alt, hvad der nu er henlagt til Geistlighedens Lønning, ogsaa fremtidig henlægges til samme Formaal. Men jeg føier dertil en Bemærkning, som jeg stærkt vil accentuere, og det er den, at denne Lovs Vedtagelse ikke maa forstaaes saaledes, som om herved for bestandigt blev fastslaaet en Række af Lønningsfaktorer, gjældende for visse Embeder, der skulle blive staaende, selv om det end i Tidernes Løb maatte vise sig, at de kirkelige Forhold hos os undergik væsentlige Forandringer. Man vil maaskee sige mig, at der ikke er Udsigt til, at de kirkelige Forhold hos os i nogen nær Fremtid skulle undergaae væsentlige Forandringer, og jeg skal indrømme idetmindste saameget, at der ikke er nogen Udsigt til, at den evangelisk-lutheriske Kirke i nogen nær Fremtid skal fortrænges fra den Plads, som den nu indtager, men det er paa den anden Side ligesaa vist, at det er uberegneligt, om dog ikke Sligt kunde skee. En anden Fare troer jeg derimod ligger